

Crònica de l'excursió de tardor: sortida d'estudi a Terrassa (28 novembre 1992)

Joaquim CABEZA i VALLS
Vocal de la SC de Geografia

Sortim de Barcelona, plaça de la Universitat, a dos quarts de nou, per l'avinguda Meridiana i l'autopista de Terrassa. El pas del congost de Montcada el fem dins d'una intensa boira, però a mida que ens anem endinsant al Vallès, la boira es va esvaint fins a desaparèixer. En Joan Tort exposa algunes consideracions sobre la situació de Terrassa a la Depressió Prelitoral. En arribar a Terrassa, deixem l'autopista i agafem la carretera de Martorell, la qual deixem al cap d'uns tres quilòmetres, per agafar, a l'esquerra, un vial d'una urbanització. El seguim cosa d'uns tres o quatre-cents metres. Som al paratge dit Quatre Vents. Deixem l'autocar i seguim el vial-carrer, amb xalets a banda i banda, en direcció nord més o menys, durant mig quart, aproximadament. De fet, seguim el llom d'un carener del tot planer, que s'acaba sobtadament. Des d'allí tenim una magnífica panoràmica de tot Terrassa, estesa des dels peus del turó on som fins als raiguers de les serres de l'Obac i de Sant Llorenç del Munt. Més a la dreta i més lluny, es veuen part dels Cingles de Bertí, el turó encinglerat de Gallifa i, força encalitat, el massís del Montseny. També, més a la dreta, vers llevant i muntanyes de la costa, la vista perd qualitat per efecte del contrasol i de la calitja que l'acompanya. En Joan Tort ens fa una magnífica dissertació des d'aquest mirador estant.

Retornem a Terrassa i ens adrecem tot seguit a l'Ajuntament. Amb l'amabilitat i l'atenció habituals, ens rep el senyor Xavier Marcet, regidor de Comunicació, Publicacions i Imatge, el qual ens acompanyarà durant tot el matí. Després d'una explicació i un breu col·loqui, ens adrecem al Museu de la Tècnica i de la Ciència. A part del material que s'hi exposa, que només és una petita part del que haurà de ser, ja que l'edifici es troba en obres, aquí cal admirar la severa bellesa de la construcció, obra de l'arquitecte Muncunill. Dissortadament, com que tenim el temps hipotecat, la visita és breu. Seguidament, anem a veure el singular edifici dit masia Freixa, obra també de Lluís Muncunill, on s'hi estatja

l'Escola Municipal de Música. Tot recorrent diversos carrers, el senyor Marcet ens explica les peculiaritats d'alguns edificis notables: magatzems, teatre, casino, etc.

Acabem el recorregut matinal a la Casa-Museu Alegre de Sagrera, construïda el segle XVIII i restaurada en estil modernista. Visitem tota la casa i les importants obres d'art que s'hi exposen. Ens criden l'atenció els vitralls que donen al pati interior, diversos exemplars de mobiliari, la col·lecció de ceràmica xinesa i la sensacional barana de l'escala d'accés al primer pis, bellíssima combinació de ferro amb fusta de caoba de Cuba, amb una exuberant talla a l'arrencament de la part baixa. Asseguts a l'entorn d'una espectacular taula del saló principal, el senyor Marcet ens fa una dissertació sobre aspectes històrics de la ciutat, que suscita un viu col·loqui. Es fa l'hora d'acomiar-nos del senyor Marcet. Li agraïm la seva gentilesa i el seu servei.

Ens adrecem al restaurant on té lloc el dinar. Després d'una estona de sobretaula, anem a les esglésies romàniques, per a realitzar-hi la sempre interessant visita, de la mà d'una gentil monitora que ens guia i ens explica les principals notorietats d'aquest singular conjunt de les tres esglésies de Sant Pere, Sant Miquel i Santa Maria.

En acabar, anem al castell-cartoixa de Vallparadís per a visitar, amb ràpida ullada, una altra de les cinc exposicions que aquests dies tenen lloc a cinc indrets diferents de la ciutat, sota el títol genèric de «Terrassa, cent anys teixint ciutat».

Tot seguit, a la sala d'actes de l'immediat Museu Tèxtil, ens espera el senyor Antoni Prunés, tinent d'alcalde, regidor de Desenvolupament Urbà i Grans Infraestructures, que ens fa una erudita conferència, amb el seu peculiar estil planer i simpàtic, sobre diferents problemes de la ciutat, amb les diferents perspectives de futur, que comenta i exposa amb agudes observacions i comentaris. El temps passa ràpid i hem de cloure l'acte a un quart de vuit del vespre, per imperatiu de l'horari de la casa. Ens acomiadem del senyor Prunés, tot agraint-li la seva deferència i atenció envers nosaltres, els visitants, i envers la Societat Catalana de Geografia.

Ja només ens resta adreçar-nos a la Rambla, per a retrobar l'autocar que ens retornarà a Barcelona, on arribem a dos quarts de deu del vespre.

En resum, una jornada molt ben aprofitada, com correspon de ser per a una sortida d'estudi, en la qual, a més de la distingida companyia dels amics Marcet i Prunés, hem fruit també de la companyia d'un temps esplèndid.

(les fotografies són de Narcís Rucabado i Roger Sanromà)